

end løs Vis, vil Farten ikke derved ophøre. I det Hele taget vil Hensynet til Vis, saaledes som ogsaa nu blev anført, ikke have nogen stor Vægt, da det kun er en kort Tid af Aaret, og i hvilken desuden baade Personfrekventsen og Gods- og Posttransporten er af mindre Omfang, at der findes Vis. — En anden Omstændighed, som ogsaa synes mig at tale for at gaae paalangs af Veltet, er Strømforholdene. Saavidt af Körtet kan sees, er der paa dette Sted i Veltet en med- og modgaaende Strøm, der skere hinanden paa forskjellige Steder. Naar Skibet altsaa passer paa altid at gaae med den medgaaende Strøm, vil dette fremstynde Farten bethdeligt og altsaa forringe Tidsafstanden mellem disse to Steder. Det forekommer mig altsaa, at, hvis disse Dampfærger overhovedet kunne anvendes paa vore Farvande, frembyder Farvandet imellem Middelfart og Fredericia ikke nogen særlig Vanskelighed. Det forlænger ikke Veien Noget, der bør tages i Betragtning, og der spares dette kostbare Anlæg fra Middelfart til Strib.

Men nu sætter jeg, at Dampfærgeveien ikke kan realiseres, ikke kan gennemføres paa vore Farvande, saa var det jo en meget uheldig Omstændighed, om vi havde lagt Jernbanen hen til et Færgested, som ikke var det bedste. Det kan kun vælges under den Forudsætning, at man anvender Dampfærger; kunne vi ikke faae Dampfærger, saa er Overfarten nede ved Middelfart baade den korteste og den sikreste. Ogsaa med Hensyn til Rejsende om Vinteren forekommer det mig at ville være bedre, naar Banen blev ført til Middelfart, idet saa de Rejsende førtes hen til det Sted, hvor de i ethvert Fald maaskee dog kunde komme over med Færgen til Snoghøi, medens de ellers førtes lige til Strib, hvilket jeg forøvrigt skal indrømme ikke har nogen særdeles stor Betydning. Efter disse Bemærkninger forekommer det mig derfor, at hvis dette Forslag ikke allerede tidligere er taget under Overveielse, kunde det være rigtigt, at Banen til Strib da ikke blev flaaet fast nu, før det blev nøiere overveiet; har derimod denne Gjenstand været taget under omhyggelig Overveielse, saa vil det jo naturligtvis blive fremført, og saa vil jeg formit Vedkommende deraf lade mig bestemme

med Hensyn til, hvorledes jeg skal afgive min Stemme.

Indenrigsministeren: Det vil ikke behøve mange Ord at gjøre den sidste Taler opmærksom paa, at naar hans Udgangspunkt er dette, at den bedste Overfart er ved Middelfart, saa vil han alligevel umulig komme til at gaae ud fra Middelfart; thi er det det bedste Overfartssted, han søger, saa maa den ærede Taler gaae til Kongebroen, der ligger temmelig langt derfra. Naar der nemlig er lagt saa stærk Vægt paa, at man skulde gaae over fra Middelfart til Snoghøi istedetfor fra Strib til Fredericia, saa er det jo slet ikke Meningen at gaae over fra selve Middelfart By, men man mener den kortere Vej fra Kongebroen til Snoghøi. Hvis den ærede Taler altsaa vil bringe dette bethdelige Pengeoffer for at faae en kortere Transport, saa kan han umulig komme til at gaae direkte fra Middelfart.

Det troer jeg nu er en given Sag, at ved Jernbaner skal man føre over Land, saalangt man kan, og af Vandveien ikke tage Andet, end hvad der ikke kan undgaaes; vil man derimod foretrække Søtransporten, saa skal man gaae fra Korsør og direkte tilvands, det være sig til Kiel eller Aarhus; det stemmer ikke med Jernbanens Natur — Jernbanen er ikke en Fisk, ikke engang et Amfibium, men et reent Vanddyr — at man fører den paalangs igjennem Lillebelt. Det Gæste, som jeg altsaa kan ansee som henhørende til Sagen, er hans sidste Bemærkning, at Middelfart burde vælges for det Tilfælde, at Dampfærgerne ikke skulde vise sig praktiske, det vil sige, dersom de i nogle Uger maatte oplægges paa Grund af Iisforholdene, fordi de ikke kunne gennemskære Iisflagerne og ikke som Baadene snart kunne bruges som Baade og snart som Kaner; thi den ærede Taler tvivler dog vel ikke om, at de om Foraaret, Sommeren og Efteraaret, saalænge der er aabent Vand, kunne gaae fortræffeligt. Men dette er en Indvending, der vil falde bort efter den Beslutning, som Landsthinget har taget; thi efter den kommer man jo om ad Middelfart, og det er en Bemærkning, som jeg ogsaa kan henvende til den ærede